

[Energiministeren]

ler andre ting, som hyppigt optræder, hvis man køber mere indirekte og ikke direkte ved handler mellem statslige selskaber.

Det bringer mig til hr. Arne Melchiors bemærkninger om statshandler. Det kalder man handler mellem de statslige selskaber. Man kan drøfte terminologien, men der ligger ikke deri nogen som helst elastik med hensyn til ansvar overhovedet. Det har jeg allerede svaret på. Jeg mener, det er en misforståelse, som bunder i, at jeg forsøgte at forklare en speciel ting, nemlig at den skibsfartsbestemmelse, transportklausulen, der ligger, trods alt skal ses i lyset af, at der ikke umiddelbart er en officiel regeringsaftale som sådan. Jeg har udtrykt min ikke særlig store begejstring for det element i købekontrakten, og det er oplagt, at vi vil undgå den slags elementer, hvor det overhovedet kan lade sig gøre. Det er også klart, at det i det praktiske forløb ingen mærkbar virkning får for så vidt angår handelens forløb.

Det, der bliver tilbage, er fru Lone Dybkjærs spørgsmål, om man kan tænke sig en afsmittende virkning på vores skibsfartssituation og troværdigheden, hvad også andre har været inde på. Jeg mener, at dette ikke er noget, der kan tages til indtægt for den skibsfartspolitik, Danmark står for som sådan. Det er et element i en konkret handel, som har været noget, vi måtte tage. Jeg synes, at det rigtige perspektiv at se dette i, er ganske enkelt at se det i et lige så almindeligt pragmatisk lys, som vi ser de ting, vi har i folketingsalen, når vi beslutter og foretager os noget fornuftigt – det sker jo dog – vi er nødt til at foretage en afvejning. Ja, jeg tror ikke, jeg kommer det nærmere.

I forhold til hr. Arne Melchiors genoptagelse af en sag, jeg mener var afklaret, spørgsmålet om ansvaret, har jeg forklaret, at selve aftalen formelt er indgået mellem to selskaber. Det er alt, hvad jeg har forklaret. Men det er ikke nogen reduktion af, hvad ministeren, som er aktionær, har af parlamentarisk, overordnet politisk ansvar. I denne forbindelse skal vi altså også medgive hinanden, at vi har et aktieselskab, som i et omfang skal kunne handle som sådant, også praktisk forretningsmæssigt osv., for at vi ikke bliver snydt rundt omkring, når man diskuterer priser på det ene og det andet, leverancer til vort naturgasprojekt osv., det skal kunne handle forretningsmæssigt. Det

bliver en balance, men det er klart, at de vanskeligheder, de problemer, der kan komme, som ønskes afklaret i folketinget, er ministerens ansvar.

Så vil jeg til fru Lone Dybkjær sige om måden, som det blev udtrykt, blev tromlet igennem i finansudvalget på, at jeg altså ikke har været herre over tidstabellen. Det er faktisk sådan, at vi må indstille os på, hvornår sælgerne vil sælge tingene, vi gerne vil købe. Der er flere, der gerne vil købe olie i denne verden, end der vil sælge. Hvis ikke det forholdt sig sådan, var der jo nok meget, der så anderledes ud. Så havde vi næppe haft et energipolitisk udvalg – hvoraf jeg ser næsten alle medlemmer her – i tinget. Det er baggrunden; vi må handle, når mulighederne er der.

Med hensyn til selve indholdet af beslutningen i finansudvalget var hele billedet gennem debatten og gennem lanceringen af planerne om, hvad staten gerne ville ind i på dette område, flere måneder forud tegnet forholdsvis klart af, hvad alt dette indebar. Også samarbejdsaftalen mellem olieselskaberne i Danmark og D.O.N.G. med hensyn til, hvordan det skal forløbe i praksis, har ligget klar siden slutningen af december, så det hele har ikke været helt nyt stof, da beslutningen skulle tages.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har med flid undgået for mit eget vedkommende at berøre spørgsmålet om Saudi-Arabiens forhold til Israel og konsekvenserne for den danske Mellemøstpolitik for så vidt angår Israel. Jeg har søgt at undlade at tage dette ind i debatten fra min side. Selv om jeg har megen forståelse for hr. Arentofts spørgsmål om Saudi-Arabiens støtte til PLO, vil jeg hævde, at det hører ikke hid, eftersom vi selvfølgelig ikke kan hindre Saudi-Arabien i at støtte PLO, hvad enten vi ville det eller ej. Det er et andet spørgsmål. De kan tage den pris for olien, de kan opnå, og de kan støtte over deres statsbudget, det kommer ikke os ved. Men når nu energiministeren er blevet frittet ret stærkt og ikke undlod at svare i anden omfang, så er jeg nødt til at tage stilling til hans svar, idet der jo er foregået begivenheder, som meget let kan tænkes at foregå her.